

[Thomas Pedersen.]

fødte en Mus. Dette er heller ikke stort andet. Det er en ganske utilstrækkelig Paragraf, hvis man virkelig vil begrænse de urimelige Fortjenester.

Priskontrolparagraffen giver nærmere Anvisning paa, hvorledes der skal gaas frem, naar man har en Formodning om, at der er Tale om uberettiget Fortjeneste. Der skal først indsendes en skriftlig og motiveret Klage. Derefter skal Klagens Berettigelse nøje undersøges, og hvis det skønnes, at den er berettiget, kan Sagen forelægges for Valutaudvalget og kan derefter overgaa til Domstolene, alt efter det afgivne Skøn. Domstolene kan derefter dømme eller frifinde efter deres Skøn. Efter det, man hidtil har hørt, f. Eks. det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Udtalelse om, at han for sit Vedkommende ikke mente, at der var sket uberettigede Prisfordrydelser, forstaar man jo, at disse Skøn vil blive saa lemfældige, at hele denne Fremgangsmaade ikke bliver ret meget værd. Men man forstaar naturligvis udmærket den vanskelige Stilling, som Regeringen er i, naar den skal stille et saadant Forslag om Priskontrol. Der er jo forskellige Hensyn, der skal tages, nemlig til de mange Vælgere, der har faaet denne Sag forelagt, til alt det, der er blevet sagt om uberettiget Fortjeneste før i Tiden, og der skal ogsaa tages et ikke ringe Hensyn til Industrien, til Grossisterne og til Importørerne, selv de Importører, som man mener eventuelt kan gaa hen og tage denne uberettigede Fortjeneste, og derfor er Resultatet blevet det, det er, nemlig at der praktisk talt ikke er foregaaet nogen som helst Ændring ved det foreliggende Lovforslag, selv om man indsætter en § 11. Det er en Bestemmelse paa Papiret. Det er en Bestemmelse, der ikke vil faa nogen som helst praktisk Værdi.

Den ærede Ordfører for Det frie Folkeparti, Hr. Valdemar Thomsen, talte en Del om, hvad denne Lov kunde og skulde bruges til. Jeg ved ikke, om han direkte sagde, at Loven skulde bruges til at skære den danske Valuta ned, men der er jo ingen Tvivl om, hvad Det frie Folkeparti og maaske ogsaa andre Partier mener i saa Henseende, nemlig at man stærkt ønsker, at denne Lov skal bruges, saaledes at den danske Valuta skæres ned og Landbruget derved bliver bedre stillet end i Øjeblikket.

Vi fra vor Side ønsker at udtale vor skarpeste Protest mod en saadan Fremfærd. Jeg ved ikke i Dag, hvordan Regeringen vil stille sig i saa Henseende, men selv om man ogsaa kom og gav Løfter om ikke at skære

Valutaen yderligere ned, vilde det i og for sig ikke være særlig betryggende efter de Erfaringer, vi har høstet efter Valgkampen i 1932. Men i alle Tilfælde, en yderligere Valutanedskæring, som Landbruget mener at have Fordel af, vil absolut være til Skade for hele den arbejdende og forbrugende Befolkning, og de Paragraffer, som giver Lovgivningsmagten, Regeringen, Tilladelse til noget saadant, er efter vor Formening en sort Plet paa Forslaget.

Saa siger man, at denne Lov i den Tid, den har virket, har været beskæftigelsesfremmende. Jeg skal ikke nægte, at der muligvis kan paapeges enkelte Steder, hvor der virkelig er antaget flere Folk, hvor der altsaa er kommet Folk i Arbejde. Det er muligt, at noget saadant er Tilfældet i en begrænset Grad og paa et begrænset Omraade. Det er ogsaa muligt, at de Mennesker, der kommer og hævder, at der er andre Omraader, hvor denne Lov har betydet det stik modsatte, kan have Ret, men man kan maaske nok som Helhed sige, at Loven har bevirket, at nogle er kommet i Arbejde. Saa er Spørgsmaalet, om denne Beskæftigelsesforøgelse ikke er blevet købt lovligt dyrt, og i den Forbindelse vil jeg gerne pege paa, at en af Lovens Følger er den, at Prisniveauet er steget. Gennem Valutaloven har man forhindret Befolkningen i at nyde godt af det Prisfald, der paaviselig har fundet Sted i Udlandet i disse Aaringer. Man har forhindret det ved en Kronesækning, der har fordyret den Indførsel, vi faar fra Udlandet, og jeg kan maaske ogsaa her nævne, at Varerne er blevet fordyret ved den Omlægning af Importen, der har fundet Sted fra billigere til dyrere Lande. Og endelig har denne Lov været medvirkende til, at en Del beskyttede Industrier har sat deres Udbytter gevaldigt i Vejret. Vi har Tal for det. Statistisk Departement har udregnet mange forskellige Statistikker desangaaende, og jeg skal her i Dag nævne en lille Smule deraf.

Vi kan tage nogle af de mest beskyttede Industrier og begynde med Tekstilindustrien, der i 1931 indtjente et Overskud paa 5,4 pCt. i Forhold til den Kapital, der er anbragt i disse Foretagender. I 1933 var dette steget til 12,5 pCt. af den investerede Kapital. For Garveri- og Læderindustrien er Tallene henholdsvis 5,4 og 16,0, for kemisk-teknisk Industri 11,5 og 14,2. For anden Industri, hvorunder i hvert Fald en Del af den beskyttede Industri hører, er Tallene 6,3 og 15,4, og tager vi alle danske Aktieselskaber, ser vi, at Tallene er 5,7 og 10,8, og man kan supplere